

L'APAT

UN CADA DISSAPTE

PREUS

Un número	5 céntims.	Un any de suscripció . . .	2'50 pessetas.
Deu números	30 »	Deu suscripcions anyals . . .	13 »
EN LA LLIBRERIA DE D. ALVAR VERDAGUER, RAMBLA DEL MITJ, 5, BARCELONA Y EN CASA D. EUGENI GUAL, SANT SADURNÍ DE NOYA.			

MONOLEC

I

Refleccions.

Vetaqui tot un home. Som comensament de temporada, traxo acabat de sortir de can Pantaleoni, barret nou de la Aliansa, botas de cal Simon... nanc, nanc... el tren ja arriba, i porta cotxes llarcs, may hi farà tanta calor: somhi. *¡San Sadurní un minuto!* Deixam posar aquí que no hi va ningú.

¡Mira! l'avi de cala Sila... i el Peret del Molí.

M' estrenyo una mica, que aquí hi caben. M' han mirat i no m' han vist ipst! no'm senten. Se'n van al caixonet del recó. Que es ben estrany que no m' hagin vist! Juraria que m' han mirat i qu' han girat la cara.

M' haurán vist el barret i les sabates noves. Potser sí que 'ls faig por!

Com li diré jo ara al avi de cala Sila lo que trobo simpática la barretina que porta! I al Peret del molí aquella catxutxa tan escayenta!

I les coses que ab ells hauria apreses. Perque l'avi's recorda dels francesos i'l Peret sab tot lo que passa vint hores

al voltant. ¡I altres encara! Saben treballar! Son braus com dos lleons!

Que n'ha passades de vetlles llargues sense pa aquest bon avi. De hont ha tret la paciencia, la conformitat?

I'l Peret? de vuyt anys que son pare li va dir:—Peret, ja't sabs cordar les calses, al carrer i sigas home.—I ho ha sigut un home. Es á dir, ell se n'ha fet. M' hauria agradat parlarnhi d' aixó, que sempre s'apren.

Qui sab si jo també 'ls hauria pogut ensenyar alguna cosa. Jo he vist les vinyes de Fransa i he llegit de les de Argelia. Jo he vist millors molins que 'l del Peret. Jo sé les traficondes d'aquests xerraires de polítics que 'ls enganyen.

També de Deu los hi hauria dit una paraula. ¡No'n senten á parlar may! Hauríem passat un bon rato i no hauríem pas perdut el temps. M' han mirat, m' han vist ab botes i barret i s'han dit: aquest no es dels nostres. Han pasat de llarc. Es que no sabeu l'alta idea que de vosaltres tinc! Ni tan sols os penseu com es per mí venerable la barretina dels avis i com trobo escayenta la catxutxa del jovent.

I ben mirat tenen rahó per l'altra part. Aquet tros buyt que hi há entre 'l cap i la copa del barret de que serveix

si no es pera omplir-se de pardalets? I el que hi ha entre la punta del peu i la punta de les botes... Vaja que tenen rahó. Maleides botes i maleit barret! Maleides fosses que separen als homes en classes enemistades!

II

Acció.

La dona, vull dir, la mestresa, mes ben dit *la senyora*, la meva, la de casa, me volia pellar *¡ta foy!* «Tú, Joseph, posarte gorra i espardenyas! Jo nie'n donaré vergonya, díran qu' ets un qual sevol.» Que m' ha dit un qualsevol! Si aixó es lo que vull, ser un qualsevol, so es, un home com els altres en comunicació ab els altres homes com jo

Ep! una tercera per Barcelona. Ola Avi, ola Peret, que anem avall? Me'n alegro, anirém plegats. Senteu vos, sembla que anirém amples. Que es aquesta gentada que puja á Gelida? Diuhen que surten d' un meeting. Hi va en L***. Vaya un tipo. Era un mort de gana que vivia de trampa. A Madrid els seus mateixos ne fugien *¡vaya un sablista!* qué crida, qué crida dels explotats i dels explotadors! Els caxistes del diari que tenia á Madrit encara tenen jornals pera cobrar i més d' un cop li varén dar un susto. Com redimoni se li han inflat les galtes! I quines arruguetes més vermelles al clatell! Se veu que dona aixó de certes polítiques! Es molt saludable menjar pels restaurants ab els diners de Deu sab de qui! Escolteu minyons: aquests que os volen fer menjar capellans farsits i triples de frare, saveu que menjen ells? Pollastres i badella.

Enrahoneu i no renegueu: alabat sia el sant nom de Deu. No ho sabeu de hont era el dimoni que va inventar els renecs? Per ara no més os diré no era català ó sino fixeushi bé... vaja que no era català. Ja'n parlarém un altre dia d' aixó.

Conteu avi dels francesos.

Contens, Peret, dels casaments que's farán enguany.

Ara parlém de vinyés.

Ara parlém de farina.

¡Ja som á Sants! Tornarém plegats al vespre? Doncs tornarém plegats.

Vos avi sembla que no enrahoneu gayre. Què hi trobeu que no feu més que mirarme de cap á peus. Vol jugar que no goseu? Què diheu? què diheu? que perque m' he posat catxutxa? doncs pera curarme'ls ulls de polí del cap. Que perqué porto espardenyas? pera curarme els dels peus. I ademés, sembla que la gorra porta més l' amistat, i que las espardenyas portan franquesa.

Crec que ho he dit al revés: vull dir, que l' amistat porta gorra i la franquesa espardenyas. Es á dir está ben dit de totes dues maneres.

Volen ferme el favor de dirme hont podria comprarme una barretina, pera fer rabiar la mestressa á la arribada?

Paseo de Gracia, un minuto! Adeu!
Adeu!

Jordi Arnau

Tradició popular mallorquina**Com va esser que's va fer es Puig de Randa ***

Ara veureu d' ont vé qu' a's mitj des pla de Mallorca tenim aquex putxarro tan soberch y blavencs, qu' el destriau de per tot y té tantes d' ermites, d'ençant des que'l Benaventurat Ramón Llull s' en hi pujá a fer penitencia.

Idó va esser, segons diuen, qu' un gigantàs disforjo s' envenia d' Alger una vegada amb una senaya de terra dalt es cap y una crossa amb una mà perque ranquetjava una mica d' un peu.

Era tan gros que no havia cabut dins cap barca, y ell, forsat forsat, se volia embarcar.

(*) M' ho contá En Juan Sanoguera, escolà de Lluchmajor.

Y qué feren es moros?
 L'encañellaren demunt dues barques,
 amb un peu dins cada una.
 Sauparen ácores y dessá cap a Ma-
 llorca.
 La bona sort que tengueren vent de
 popa, y feyen m's via que no volien.
 Pero com foren devant Cabrera ¡vaja!
 quina passada que va esser!
 En lloch de prendre ses dues barques
 per un mateix eudret, una pren per un
 costat de Cabrera y s'altre per s'altra
 costat.
 Llargarudes tenia ses camotes el gi-
 gantot, pero tant s'arribaren a decantar
 una de s'altra ses dues barques, y tan s'
 hagué de axencar aquell, qu' estigué a
 punt d'ercuxarse.
 Y ¿que fa ell, com se va veure apurat
 de tot?
 Afitora sa crossa per fersihi fort y de-
 xar còrrer ses barques, y l'afitora de-
 vers Cala-Pi, de Lluchmajor.
 ¿Que m'en direu?
 Ell sa crossa s'aficá tan endins, y era
 tan llaiga y gruxada, que hi va fer
 aquell pou que hi ha, que té devers vuy-
 tanta canes de fondo.
 L'homo per ferse fort dalt sa crossa se
 feu trons de sa senaya de terra que duya
 dalt es cap: la dexa caure devant ell, y
 en va caure tanta de terra, que s'formá
 's puig de Randa.
 De s'estrany que fa 's gigant amb tot
 axó, trencá en suor, que li regalimava
 de tot el cos, y n'hi regalimá tanta y
 tanta, que que'n brollá sa font de la vila
 dins So'n Reus.
 Ah idó? No s'hi posava per poch, no,
 aquex gigant!
 ¡Si n'hi devia haver d'homo!

Antoni M. Alcover
 (De *La Bona Causa*).

SECCIÓN LITERARIA

BRINDIS ALS JOVES

En els nostres ulls ja espurna
 l'aurora d'un jorn millor,
 cada front nostre es un' urna
 d'una sagrada llevor.

Som vol d'àguiles profetes
 que als cims més alts hem mirat
 per predí a les valls distretes
 la llunyana tempestat.

Som legió al galop de corre
 empenyent-ho tot avant.
 onada furient que esborra
 a qui s'atura un instant.

Rompent ídols fem la vida,
 y riem tot calant foch
 als palaus de la Mentida
 que ab nosaltres no està en lloch.

Nostres somnis que 'ns afollen
 demaném als reys prudents;
 y els seus trons tots tromollen
 si no 'ns ouen somrients.

Una ma ben lluny ens mostra
 la Terra de promisió...
 fins que sia tota nostra
 correrem vers l'horitzó.

L'Ideal tant sols ens guia:
 no 'ns atura lo Present,
 tenim febre de fer via,
 y passem com un gran vent.

Gran vent que la pols escombra
 de tot lo vell y corcat,
 que gita del cel tot' ombra
 fins dexarlo asserenat.

Som els forts; si ab tranquils passos
 a un mon millor no us portém,
 tingau fe, que ab nostres brassos
 lluytant sempre 'l guanyarem.

Ab les copes enlairades
juntén les trémules mans,
y espargimenes a bandades
eridant tots «No hi ha descans.»

Manuel de Montoliu.

LA ROMAGUERA

(Poesia inédita de Mossen Jacint Verdaguer)

Una cosa com una soga
que té unes dents com una lloba
(Endevinalla)

Tot cantant himnes a Deu
mon camí feya,
quan m' hi surt de tras-cantó
la romaguera.
M' aborda com un goç mut
per ferme presa,
fa presa de mon vestit
y me l' esqueixa,
m' esqueixa los peus y tot,
mes mans ungleja.
Deslligantmen jo d' un cap
d' altre m' ensarpa,
y al créuremen ja desfet
caych demunt d' eila.
Sos brots n'e fan de coixí
y jay! de coverta,
si l' un me clava 'ls unglots,
l' altre 'm mossega,
ab mossada de mastí,
fibló de vespa.
Quan mitx nú y covert de sanch
m' alço de terra,
dich al hipòcrit barzer
que s' arrocega
per clavar me un altre colp
ses dents de fera:
—¿Qui ets tu de mon paradís
serpaça verda,
llargandaixot del infern?
—Jo só l' enveja.—

SETMANALS

Mentre el ministre de la guerra d' Espanya diu que farà presentar una llei pera que les difamacions contra l' exèrcit i 'ls crims contra la patria sian castigats pels tribunals militars, en Moret i'n Romanones declaran que may tolerarán que 'l poder civil perdi sa primacia. Aquesta disparitat ha estat objecte de llarcs i seriosos comentaris. Sembla haver-se arrivat á una fórmula de conveniencia segons la qual se permetrà als fiscals militars denunciar y acusar als culpables dels esmentats delictes devant del jutje civil

Sembla que està en projecte la celebració de una Assamblea Internacional Regionalista à Barcelona, pel estiu vinent.

La conferencia de Algeciras, que sembla serà presidida pel ministre d' Estat, Duc de Almódóvar, està convocada pel dia 16 de Janer. Segueix preocupant al mon las desavinenses que de dita conferencia pugan sortirne. Tant alemanys com francesos estan previnguts per tot lo que pugui passar.

A Russia sembla que decau la sublevació de Moscou, si bé les noticies rebudes son poc precises. ¡Cuánta sanc per una llibertat falsificada de plom daurat!

L.